

Nhớ về một thời áo trắng sân trường

(Viết nhân dịp tham dự trại Hè thân hữu 6/2017)

Phượng Vũ

Mỗi năm khi mùa hè Cali rực rỡ đến, theo truyền thống từ lâu lại có 1 buổi picnic liên trường (gồm tất cả các trường trung học VNCH) tại Miles Square Park. Đây là một buổi picnic lớn để mọi người có dịp gặp lại bạn bè xưa, cùng học chung một mái trường trung học, cùng vui chơi với nhau giữa cảnh thiên nhiên để nhớ về một thời áo trắng sân trường ngày xưa.

Từ khi nhận được email của HAHCNS Gia Long Nam Cali thông báo về vụ này, tôi đã email rủ bạn cùng đi. Để chuẩn bị tham dự trại hè năm nay, sẵn đang trong mùa "mê vẽ", tôi rủ bạn vẽ hình trường Gia Long lên áo, lên giỏ...Vây là suốt mấy tuần liền lúc nào rảnh tui lại lo may giỏ rồi hẹn gặp nhau hí hoáy vẽ, bày cọ, bày màu ra. Vì không phải là họa sĩ chuyên nghiệp, nên công việc của tụi tui tốn rất nhiều giờ, nhưng cứ loay hoay làm, quyết không bỏ cuộc. Vì lòng yêu thương ngôi trường và những kỷ niệm ngà ngọc suốt 7 năm trung học Gia Long:

*"Tuổi ngây thơ, đẹp xinh tươi
Cánh hoa Mai hương thơm vào đời"*

Cuối cùng tụi tôi cũng đã hoàn thành những "tác phẩm nghệ thuật" với hình trường Gia Long trên áo và 2 giỏ đeo vai, rồi Hoa Mai trên ngực áo. Hai đứa vừa ngắm vừa tự khen (Selfie) "trông rất giống và rất đẹp". Bạn tôi còn nói thêm "Miễn cần mình enjoy nó là được rồi, ai khen chê mặc ai". Vậy mà sau này đi picnic mặc áo, đeo giỏ để khoe với các bạn khác, được các bạn khen "Sao mà nhiều tài thế? Vẻ rất đẹp và rất giống". Vậy là đủ vui với đời rồi, dù biết có khi bạn khen vì lịch sự

Chị bạn tập thể dục mỗi buổi sáng với tôi có cô em cũng học Gia Long, từ tiểu bang xa mới dọn về CA, muốn được tham gia picnic Hè với Gia Long. Tụi tôi sẵn sàng "Welcome" và hẹn giờ đi chung. Sau đó bạn tôi cho biết:

- Em tui nó nôn quá nên đòi đi sớm, vì ở tiểu bang lạnh đâu có những sinh hoạt này. Lần đầu tiên sau mấy chục năm qua Mỹ, nó mới được nghe lại 2 chữ "Gia Long" thân thương, nên nó chọn rộn hồm rày.

- Ừ thì đi sớm. Tui biết tuy tổng cộng thời gian đi học của 1 đời người khá dài, nhưng tiểu học thì còn quá nhỏ, lên đại học thì "hơi già" với nhiều bon chen vì sắp vào đời, chỉ có thời gian học 7 năm trung học là ngây thơ, đẹp nhất như hoa vừa đang hé nụ...

Khi xe tụi tôi theo hướng dẫn của BTC đến khuôn viên trại Hè, thì thấy mọi người đã chọn rộn chuẩn bị đủ thứ, một không khí nhộn nhịp thật vui. Tôi chỉ cho T (người về từ miền xa):

- Thấy gian hàng màu tím với những bong bóng tím đẹp lãng mạn và nổi bật nhất cả khu trại hè này, là gian hàng của Gia Long mình đó!

- Ô! gian hàng Gia Long mình đẹp và nổi thiệt ha! Giống như ngày xưa Trường Gia Long mình vẫn là trường đẹp nhất Saigon

Sau đó tôi hướng dẫn bạn đến gian hàng Gia Long đóng tiền thức ăn và mua áo T shirt màu tím với cái logo trước ngực áo: hình Hoa Mai vàng phía trong có 2 cô nữ sinh GL mặc áo dài tím rất dễ thương. T thích quá, mua xong là đi tìm chỗ để thay áo mới chụp hình liền. Chắc là nao nức nên vợ chồng T đã chuẩn bị cho buổi picnic hè này rất chu đáo: từ ghé xếp, tới tắm trải lên cỏ... Bây giờ đi tìm chỗ có nhiều bóng mát để bày ghế xếp ra ngồi enjoy trại hè

Khuôn viên trại hè tuy nhỏ nhưng đầy đủ gian hàng của các trường trung học: Gia Long, Trưng Vương, Lê văn Duyệt, Nguyễn Bá Tòng, Petrus Ký, Bưởi Chu Văn An, Trưng Thu... Bên cạnh đó có các trường trung học ở các tỉnh thì gom lại thành liên trường như Lê ngọc Hân - Nguyễn đình Chiểu, Quốc Học- Đồng Khánh, Nha Trang, Tây Ninh, Pleiku... Bạn bè cũ đi tìm gặp nhau, vui vẻ tay bắt mặt mừng, chuyện trò rôm rả. Bao nhiêu kỷ niệm ngày xưa được nhắc lại rồi..." *Cười rất giòn dừ cái vui đơn giản*" Tất cả như trẻ lại lúc còn 16, 17, dù bây giờ cũng con số tuổi đó nhưng phải nói ngược lại, vì đời ai cũng đã trải qua bao thăng trầm gian truân khác nhau

*Quê hương ơi! Ai cũng có một thời
Rồi "cơ hội" níu ta về lối khác*

Sau đó tụi tôi bắt đầu tới lều Gia Long để nhận phần ăn. Mỗi người 1 hộp gồm bánh mì, bánh dày kẹp chả lụa, bánh chuối, bánh khoai mì nướng, sừng sa... Đa số do các chị GL tự làm lấy, mấy chị thiệt là giỏi nữ công gia chánh. Lều trưởng Đồng Khánh kể bên mấy chị trở tài làm món Huế: bánh bột lọc, bánh nậm gói lá rất khéo. Một chị bạn quen cầm theo một số DVD kỷ niệm 120 năm Quốc Học và 100 năm Đồng Khánh, chạy sang tặng bọn tôi. Quả là cái gì liên quan tới trường xưa đều thu hút mọi người bỏ công sức làm cho thật tốt. Như là chương trình văn nghệ hôm nay, nghe nói mấy bạn Gia Long tham gia đã lo ráo riết tập dợt cả mấy tuần nay, và lúc này cũng đang kêu gọi ra tập lần cuối. Những bạn các trường khác chắc cũng vậy nào quần áo, trang phục, đàn, sáo... rộn ràng tập dợt đầy hứng khởi y như thời còn đi học vậy!

Loay hoay mà sắp tới giờ khai mạc BTC kêu gọi mọi người nghiêm túc làm lễ chào cờ vì có Live -Stream, trực tiếp phát trên you tube để mọi người trên thế giới đều có thể theo dõi. Đúng là thời buổi văn minh, cái gì cũng thật tiện lợi và nhanh chóng. Sau phần chào cờ là phần văn nghệ do BTC mở đầu với "Học sinh Hành Khúc":

*"Học sinh là người tổ quốc mong cho mai sau
Học sinh xây đời niên thiếu trên bao công lao ...
Đem hết can tràng của người Việt Nam tiến lên!"*

Bạn ngồi bên cạnh tôi cho ý kiến:

- Chỉ có tham dự những trại hè như thế này, mình mới có cơ hội được nghe lại những bài hát hay và đầy ý nghĩa của tuổi học sinh thời trước, chứ ngoài ra biết tìm đâu bây giờ?

Một bạn khác góp thêm:

- Bởi vậy hàng năm dù bận rộn, tôi cũng cố thu xếp tham dự trại hè để có dịp nhớ lại một thời học sinh tươi đẹp của mình ngày xưa.

Tiếp theo là "Việt Nam Quê Hương ngạo nghễ" của Nguyễn Đức Quang, nói lên tinh thần bất khuất của tuổi trẻ Việt Nam trước 1975

Bỗng nhiên bạn ngồi bên cạnh níu tay tôi chỉ lên sân khấu:

- Xem kìa, xe đạp đi học một thời yêu dấu của tôi kìa! Chèn ơi, nhìn nó mà tui nhớ xe đạp thời đi học của tui quá chừng!

Thời xưa đi học trung học gần như xe đạp đã trở thành vật thân thương và gần gũi nhất của đời học sinh:

*"Xe đạp ơi, đã xa rồi còn đâu.
Cho lòng tôi, nhớ thương hoài chẳng nguôi..."*

*Nhớ hoài những vòng xe.
Quay đều quay đều quay đều..."*

Trên sân khấu 3 bạn cựu nữ sinh Nguyễn Bá Tông với tà áo dài trắng có vẽ hình hoa Phượng, nón lá trong tay và chiếc xe đạp như đẩy mọi người trở về quá khứ thân hương qua bài "*Nỗi buồn Hoa Phượng*"

*"Mỗi năm đến hè lòng man mác buồn,
Chín mươi ngày qua chứa chan tình thương"*

Lời bài hát dẫn tôi về với kỷ niệm mùa hè năm đệ tứ, vì đó là mùa hè đặc biệt. Hè năm đó có nhiều chia tay vì chia ban, đổi lớp... nên đưa nào cũng “o bé” cho mình một cuốn “Lưu Bút Ngày Xanh” nắn nót chép thơ, viết những lời tâm tình cho nhau, để mai sau “*đôi lúc nhớ nhau lưu bút còn để lại chuyện buồn vui.*”. Ngoài ra còn có mục xin ảnh gắn vô Lưu bút để làm kỷ niệm. Tôi còn nhớ mãi những câu thơ vụng dại chép trong Lưu bút:

*"Thương nhau mới tặng ảnh này
Để làm kỷ niệm những ngày xa nhau
Dù cho ảnh có phai màu,
Xin đừng xé bỏ đau lòng bạn thân"*

Lời thơ thật ngây ngô dễ thương gì đâu! Có lẽ vì vậy nên có bạn vẫn giữ cuốn Lưu Bút đó như một báu vật cho tới mấy chục năm sau. Một lần ghé nhà nhỏ bạn thân GL ở San Jose, tôi thấy

bạn mang ra cuốn lưu bút ngày xưa. Nhìn lại những dòng chữ viết ngây ngô của mình, cả tấm ảnh cũng ngây ngô không kém mà vẫn được bạn trân quý giữ gìn. Tôi mới thấu hiểu được tình bạn và những kỷ niệm thời Nữ Trung Học Gia Long quý giá vô ngần. Chúng tôi đã cùng lớn lên bên nhau từ những bước đầu bỡ ngỡ đặt chân vô một trường trung học quá lớn, quá bề thế, mà mình thì nhỏ xíu. Vẫn còn mê lắm trò chơi đánh đũa, rồi nhảy cò cò, nhảy dây dù là phải cột 2 vạt áo dài lên cho đỡ vướng. Theo thời gian chúng tôi lớn dần lên bắt đầu biết làm dáng, biết khoan thai đi dạo trên đại lộ Bonard Gia Long, mỗi giờ ra chơi lớn. Biết say mê hát nhạc Trịnh công Sơn, biết thả tóc dài phủ xuống bờ vai. Mỗi buổi sáng trước khi đi học, tự hài lòng ngắm mình trong gương với tà áo dài lụa trắng và mái tóc mây dài rồi ngân nga câu hát:

*“Tay măng trôi trên vùng tóc dài
Bao nhiêu cơn mơ vừa tuổi này
Tuổi nào ngờ ngác tìm tiếng gió heo may”*

Hình ảnh này đã làm ngỡ ngàng bao chàng trai phải viết thơ tình "*gửi gió cho mây ngàn bay*". Vì mỗi khi nhận được thơ là tụi tôi chuyền tay cho nhau đọc, rồi phi tang ngay vì lỡ cô giám thị mà bắt gặp thì "ròi đời" còn chi! Đôi khi trường tổ chức đi thăm các anh thương bệnh binh ở TYV Công Hòa, nghe các anh vừa đàn, vừa hát bài "Người yêu của lính" với những lời tha thiết:

*Hỡi người em gái Gia Long ơi,
Hỡi người em chốn xa xôi, áo trinh thơm mùi giấy.*

Bỗng thấy lòng có chút băng khuâng. Nghe nói "*Tình yêu tuổi học trò đẹp lắm*", đôi khi lòng cũng muốn thử rón rén bước chân vào... nhưng nào dám!

Đó là thời gian 7 năm ngà ngọc, với bao buồn vui, giận hờn dưới mái trường Gia Long thân yêu

Đang lan man thả hồn về dĩ vãng ngày xưa, bỗng 1 chị bạn kéo tay tôi:

- Kia xem chị N dạy chung với tụi mình ở trường Việt Ngữ trước đây. Hôm nay diện áo bà ba màu vàng óng, với chiếc nón lá trong tay đang múa bài "Lối về xóm nhỏ" dẻo ghê chưa?

Tôi thật sự phục tài các chị dù đã bước vào tuổi "thất thập cổ lai hy", nhưng vẫn còn yêu đời, vẫn chịu khó luyện tập múa hát, giúp cho đời vui mà bản thân mình cũng vui nữa. Sau này gặp lại, chị cho biết đó là bí quyết sống khỏe của tuổi già, "*Hãy vui ngày tới dù quá mệt kiếp người*" chứ cứ ngồi trong nhà mà than thở u buồn thì chỉ đồ thêm bệnh thôi.

Này giờ lơ mơ, không chú ý nên tôi quay lại hỏi bạn:

*- Gia Long mình trình diễn chưa?
- Chưa, bây giờ lo coi Tam ca AVT của Bùi Chu Văn An hát xong rồi mới tới Gia Long*

Ôi sao mà mấy ông CVA này khéo thế, tìm đâu ra áo dài khăn đóng, rồi đờn cò, đờn kiểng để mà hát bài "Tiên Hạ Giới" châm biếm cho thiên hạ cười xả stress. Nụ cười bằng 10 thang thuốc bổ

nên đôi khi rất cần trong cuộc sống. Tôi mới nhận được email "Độc cảm cười" mà cứ làm tôi cười hoài, khi họ chế lại 1 câu hát của TCS:

*"Mỗi ngày tôi chọn một niềm vui,
chọn tới chọn lui, hết mẹ nó 1 ngày"*

Chắc ý khuyên mấy ông bà già đừng tính kỹ quá, vì quỹ thời gian đâu còn bao lăm!

Tiếp theo là phần trình diễn hợp ca "Con Đường Vui" của trường Petrus Ký. Thấy mấy ông đầu tóc muối tiêu, mà muối nhiều hơn tiêu đang rướn giọng cất cao tiếng hát:

*"Ánh dương lên
Một đoàn thanh niên
Dục nhau đi từ khi nắng sớm"*

Bạn cạnh bên ghé tai tôi hát nhỏ: "Ánh dương lên một đoàn lão niên, dục nhau exercise từ khi nắng sớm" Tôi cười "Vậy cũng tốt quá rồi!"

Bây giờ mới tới phần trình diễn của Gia Long với màn Hợp ca & Hoạt Cảnh "Mùa Hợp Tấu". Một dàn các bạn Gia Long quần trắng, áo T Shirt đồng phục màu tím, đã làm tím ngắt cả khung trời trại hè hôm nay. Mở đầu là phần hợp ca

*Bạn đường ơi, nắng lên rồi, gieo sáng ngời.
Nhạc ngày xanh như chim lành tung đôi cánh.*

Tiếp theo là hoạt cảnh múa minh họa, với các chị cầm những bó hoa đủ màu, cả nón lá.. Rồi tất cả cùng cất chung tiếng hát:

"Nào cùng nhau, ta mở đầu Mùa Họa Tấu..."

Ca khúc được kết thúc với một đàn bong bóng đủ màu sắc thả bay lên cao tạo một bầu không khí tung bừng của ngày hội mùa hè rực rỡ đang trở về.

Màn này được tụi tôi vô tay hoan nghênh nhiệt liệt. Cảm ơn ban văn nghệ Gia Long đã bỏ công phu tập dợt cho màn trình diễn quá đẹp quá hay này.

Trên sân khấu MC lại oang oang giới thiệu: "Một biển người sắp được tràn lên sân khấu, đó là màu xanh đồng phục của các chị Trung Vương với bản hợp ca "Túi Đàn". Cùng với Gia Long, đây cũng là 1 trong những trường nữ trung học lớn nhất Saigon.."

Đúng là màu xanh áo T Shirt đồng phục của các chị Trung Vương như sóng biển dâng cao đã mang lại một không khí dịu mát cho ngày hè nóng nực. Các chị hợp ca bài "Túi Đàn", nhưng tụi

tôi tìm hoài chả thấy Túi Đàn đâu? chỉ thấy các chị hát hăng say, hát hết mình, hát đúng kỹ thuật đến nỗi cái miệng tròn vo:

*"Nhịp theo tiếng đàn
Tiếng hát vang vang lòng
Ta mang vui tươi tô đời thắm tưng bừng"*

Phân văn nghệ đúng là "Mỗi trường mỗi vẻ, mười phân vẹn mười", góp tay làm nên không khí tươi vui, trẻ trung của trại hè 2017. Nhưng nói đến mùa hè mà không nói đến ca khúc "Hè về" của Hùng Lô là một thiếu sót lớn. Tôi thuộc bài này khi còn bé xíu và thường nghe ông anh hát chế vì nó quá nổi tiếng:

*Trời hồng hồng sáng trong trong
Ngàn phượng rung nắng ngoài song*

Bài này được các bạn Quốc Học - Đồng Khánh hợp ca, khiến nhiều người phía dưới cũng vỗ tay hát theo vì quá quen thuộc.

Sau đó là tới màn xổ số, ai cũng hồi hộp lấy số ra dò xem mình có "tới số" không để lên lãnh quà. Vậy mà cũng góp vui, chộn rộn cho chương trình trại hè thêm phần hứng khởi. Rồi tới màn

trò chơi tập thể: nhảy múa tự do theo điệu nhạc, nhưng khi nhạc ngưng phải lập tức "đóng băng". Bạn kéo tôi lên chơi, vậy mà năm nào tôi cũng được lãnh phần thưởng là 1 cây kem sầu riêng. Rồi tới màn "design" người mẫu, xem khán giả có nhận ra là ai không? Mọi người tha hồ làm "thầy bói". Khi chúng tôi chuẩn bị ra về, thì xuất hiện màn kéo co. Hồi nhỏ tôi cũng mê trò chơi này lắm. Mấy nhỏ bạn nói tui chân dài bắt đứng cuối để chống đỡ, nhưng khi hàng bị đứt nửa chừng thì cái phần đuôi té chổng gọng. Tui bị đè, té nặng nhất chảy máu sứt đầu gối phải đi cà nhắc, lúc băng vết thương vẫn còn lo đội mình có bị thua không?...

Cuộc vui nào rồi cũng có lúc tàn. Cám ơn BTC trại hè đã tạo cơ hội cho những người đã hết tuổi "Xuân", nhưng lòng vẫn còn "Xanh" có dịp trở về vui chơi để cùng nhớ lại "*một thời áo trắng sân trường*". Và điều quan trọng hơn là qua đó đã đáp ứng nhu cầu sâu thẳm của từng người Việt hải ngoại:

*"Làm sao khi tóc ta thay màu lòng ta vẫn
Tìm lại được ra bao hình bóng đã phai mờ (NĐT)*

